

Annorlunda perspektiv på gängvåldet med tjejernas ögon

"Pistolen är riktad rakt mot tinningen. Precis innanför, bakom kraniet ligger en artär känslig för minsta slag. Att sätta en kula i tinningen är en död lika oåterkallelig som den är snabb.

Jag kommer på mig själv med att blinka okontrollerat, som att det som sker framför mig ska förändras eller försvinna för varje gång ögonlocken passerar upp eller ner.

Om han dör i gruset framför mig kommer jag inte att överleva."

Så börjar **Natalie Klockars** sin självbiografiska skildring *Prinsessan på höjden* skriven tillsammans med journalisten och författaren **Frida Söderlund**.

Natalie föds med en gängkriminell pappa, en livsfarlig man med stort våldskapital och hög status i den undre världen. I tonåren bygger hon upp sin egen drogverksamhet, först för att finansiera sitt eget missbruk men sedan för att tjäna stora, snabba pengar. Natalie har en egen lägenhet som socialtjänsten betalar, men hon bor också i perioder hemma hos olika män, bosatta runt Stureplan på Östermalm, vilka hon letar upp på dejtingappar. Män som försörjer henne med såväl mat och kläder som droger.

Hon är ett proffs ut i fingerspetsarna, allt i hennes blivande verksamhet riggas med minutiös precision. Hon har ju inblick i hur den undre världen fungerar och vet vad som krävs för att lyckas. Drogerna gömmer hon i fågelholkar i skogen hemma i Hammarbyhöjden, ifall det skulle bli husrannsakan.

Så föds Höjdens första tjejbecknare, den Gröna Guzzen, som är hennes kodnamn på Wickr, den krypterade chattappen hon använder för sin kundkrets. Kundkretsen är intim och består till största delen av pengasäker övre medelklass. Hon är noga

med att hålla den "clean". Allt för att undvika fulla, gapiga partyknarkare eller skumma, nedgångna missbrukare i orterna. Hennes alias får inte spridas i "fel" kretsar. Natalie blir dessutom lätt och gärna vän med sina kunder. Till hennes favoritkunder hör en sjuttioåttårig dam som kommer med färdtjänst och rullator för att hämta sina varor en gång i månaden.

Hela tiden balanserar hon som frifräsare på en slak lina mellan tre olika rivaliserande gäng som slåss om makten och marknadsandelarna. Det gäller att hålla sig väl med alla tre när gängkriget rasar.

Fågelholkarna ger hon snart upp och skaffar sig i stället ett "kontor" i en lägenhet några stationer från Hammarbyhöjden. Här väger hon upp och paketerar drogerna, hasch, gräs, ecstasy och kokain, sköter om administrationen med kundlistan och skickar ut "veckans meny" via chatten.

Arbetsdagarna flyter på, varje dag sker leveranser till runt tjugo kunder som inbringar femtontusen i kassan, slutsumman landar på runt 200 000 när månaden är slut.

Men suget efter mer och snabbare pengar stiger och när det blir "grästorka" i Stockholm bestämmer sig Natalie och en tjejkompis för att börja smugla vapen och bilda ett eget nätverk.

Boken är indelad i olika partier. Berättelsen växlar på så sätt effektivt mellan att beskriva Natalie som en vuxen affärskvinna och driven företagare i undre världen och Natalie som ett utsatt och utelämnat barn. Det kriminella arvet och den förlorade barndomen skildras ingående och drabbande. Som när hon gråtfärdig och livrädd, ska ta farväl av fadern på kriminalvårdsanstalten Hall i Södertälje. Han ska utvisas till Syrien efter sitt senaste fängelsestraff.

"Vi är här för att säga hej då till pappa som ska livstidsutvisas och jag, som är tolv år gammal, har fått allt

förklarat för mig noggrant: pappa ska lämna landet och det är för att han har varit dum. Mitt syskon däremot tror fortfarande att vi ska gå in på en militärbas där pappa jobbar."

Modern som lever med en ny man vägrar att följa med och när Natalie förstår att hon och syskonet ska lämnas ensamma med fadern vägrar hon gå in i besöksrummet.

"Jag vill inte. Snälla, snälla ta mig härifrån."

Hon gråter och skriker, klamrar sig fast i plitens kläder. Hon ser fadern på avstånd inne i rummet men vågar inte gå in.

Flera år under uppväxten bor Natalie i familjehem både hos mormodern och andra. I Tungelsta trivs hon bäst. Här får hon trygghet och kärlek. Hon knyter an till Camilla som blir en modersgestalt för henne. När Natalies biologiska mamma upptäcker detta avbryter hon genast placeringen, som är frivillig, och Natalie får flytta hem. Men det blir snart kaos igen och Natalie ringer polisen.

"Polisen gör en husrannsakan där vi bor och kör oss till socialjouren på Hornsgatan. Jag tar mina syskon till McDonalds för lunch medan jouren försöker hitta någon som kan ta emot tre barn.

Socialjouren har svårt att hitta någon som kan ta emot så många på en och samma gång, men jag vill inte släpa taget om mina syskon så jag ber dem ringa till Camilla i Tungelsta. Hon tar emot oss direkt.

Jag har gjort mitt, vi är i trygghet. Jag ville egentligen aldrig lämna Tungelsta från början. Och den här gången blir jag kvar till dess att jag fyller arton."

Boken ger en unik inblick i en värld där våld och makt är hårdvaluta och där pengar och droger utgör spelplanen. Vänner och släktingar dukar under på vägen, faller offer för brutalitet och urskillningslösa uppgörelser. Tjejerna som finns omkring killarna i gängen skildras som hjälpredor på olika sätt. Natalie och väninnan Emma upplåter lägenheten som

gömställe efter våldsdåd, förvarar vapen och droger. Kör bilar på order. Agerar målvakter. Liksom i **Faysa Idles** bok *Ett annat ord för blod* får jag här ett nytt och annorlunda perspektiv på gängvåldet, nu sett med tjejernas ögon.

Jag ser boken i första hand som ett dokumentärt reportage. En ärlig och naken skildring av hur skoningslöst livet kan vara för den som föds in i en kriminell och våldsbejakande värld, uppfostras i och omges av den andan. För den som har sin tillhörighet där och som inte vet om något annat.

Natalie Klockars väjer inte för att beskriva hur hon själv både förnedrar, hotar och misshandlar andra, hur hon tar hand om och rengör vapen i sin lägenhet. Men hon beskriver också sitt eget missbruk, sitt självskadebeteende, då hon slår sig själv både gul och blå. När hon i desperation ringer 112 efter ambulans och när hon inte ringer och polisen i stället stormar in efter ett självmordsförsök. Utan att på något sätt skönmåla eller komma med ursäkter skildrar hon med beundransvärd skärpa, rakt upp och ner, hur livet som tjej i gängvåldets närhet ter sig.

Det har nu gått fyra år sedan Natalie lämnade gänglivet bakom sig och sålde sin omsorgsfullt uppbyggda drogverksamhet med niohundra namn på kundlistan. Vändpunkten kom när hon såg sin bästa vän stå på knä med en pistol mot sitt huvud, scenen som beskrivs i bokens inledning. Då har hon dessutom just fått veta att hon är gravid. Hon säger; *i slutändan finns det bara tre slutdestinationer för en tjej i undre världen: rånad, våldtagen eller död.*

Natalies liv som kändes utdömt på förhand har hon nu lyckats vända till något helt annat. Idag har hon ett "hederligt" arbete och lever med sin dotter i Stockholm. Om boken säger Natalie; *Det är en bok om överlevnad. Skriven med förhoppningen om att kanske kan allt det dåliga också få bli något bra, till slut.*

Jag vill gärna tillägga att det också är en berättelse om mod och om strävan efter att få ingå i ett normalt socialt sammanhang, leva ett annat liv än det till synes förutbestämda.

Natalie Klockars tackar i efterordet sin kontaktperson på socialtjänsten som fångade upp henne på ett sätt som ingen annan gjort tidigare och hon tackar även journalisten och författaren **Diamant Salihu** för att han var den första som såg att hon hade en historia värd att berätta.

Prinsessan på Höjden. Drogerna Pengarna och Gängen

Natalie Klockars med Frida Söderlund

Bokförlaget Polaris, 2024

